

JOGGYAKORLAT.

A törlesztéses kölcsönnél mutatkozó árfolyamkülönbözet tetzés szerinti részletekben adómentesen leírható. (Közigazgatási Bíróság 6.658/1931. P. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy az amortizációs jutalék fejében leírt 2000 P-t a pénzügyigazgatóság hozzáadta az adóalaphoz és a társulati adót 535 P 88 fillérrel felemelte. Panaszosnak 504.512 P törlesztéses jelzálogkölcsön tartozása van. A 2000 P leírása után a mérleg vagyonoldalán 22.000 P amortizációs jutalékot mutatott ki. Ez a felvett kölcsön árfolyamkülönbözetét egyenlíti ki.

A panasz alapos.

A törlesztéses kölcsönnél mutatkozó árfolyamkülönbözet a kölcsön felvételével kapcsolatos teherként, amelynek fejében a kölcsönt felvevő vállalat vagyona nem gyarapodik, tehát pusztán teherként, amely mérlegtechnikai okból állítatott be a mérlegbe vagyontétel gyanánt. Ez a teherként a vállalat nyereségét a tőketörlesztés tartama alatt évenként akkora összeggel csökkenti, amennyivel a tőkét törlesztő részlet a tényleg kézhez vett kölcsönösszeg aránylagos hányadának megfelelő összegét meghaladja. Eszerint az árfolyamkülönbözet kiegyenlítésére fordított összeg kölcsöntörlesztésnek nem minősíthető, hanem azt természeténél fogva ugyanolyan elbírálás illeti meg, mint a kölcsön után járó kamatot vagy kezelési költséget.

A vállalatnak azonban joga van ahhoz is, hogy ezt a teherként adómentesen leírhasssa. Miután a társulati adóról szóló hivatalos összeállításnak, sem a végrehajtási utasításnak nincs olyan rendelkezése, amely ennek a leírásnak a terjedelmére vagy időtartamára nézve korlátokat szabna, ennél fogva módjában áll a vállalatnak ezt a teherként bármilyen részletekben adómentesen leírni.

A pénzügyigazgatóságának az a megállapítása, hogy az árfolyamkülönbözet csak a kölcsön felvételének évében írható le adómentesen, nem alapszik érvényes jogszabályon. Az előadottak szerint az árfolyamkülönbözet nem minősíthető üzleti veszteségnek, azért errenézve a 13. §. 1. pontja alkalmazásának nincs helye. Különben is ez a pont a mérleg egyenlege gyanánt kimutatott veszteségre vonatkozik.

Ha a külföldön lakó magyar állampolgár feleség az ugyancsak külföldön lakó magyar állampolgár férjjel közös háztartásban él, a feleségnek belföldön lévő adóköteles vagyona és jövedelme után a férj terhére vetendő ki a vagyon- és jövedelemadó. (Közigazgatási Bíróság 19.293/1930. P. szám.) A póteljárás során megállapított, hogy úgy E. B.-né, panaszos, valamint a férje, E. B., külföldön közös háztartásban élő magyar állampolgárok. Ennél fogva az 500/1927. P. M. sz. rendelet 3. §-ának (1) pontja, illetve 26. §-a értelmében a panaszos jövedelme és vagyona után megállapítandó jövedelem- és vagyona után alanya csakis panaszos férje lehet és a panaszos jövedelme és vagyona után járó ezen adó is csupán a férje, E. B. terhére állapítható meg, noha a póteljárás során az is megállapított, hogy